

med regionale organisationer som OSCE. Her er Albanien et nærliggende eksempel, men det er i det hele taget et forsøg på at understrege, at kapitel 8-delen af FN-pagten kan udvikles endnu mere. I OSCE-sammenhæng giver det samtidig mulighed for at benytte nogle af OSCE's konfliktløsningsmekanismer, som jo på visse punkter går længere med hensyn til muligheder for intervention i et lands indre anliggender.

Det er også et spørgsmål om arbejdsdelingen mellem Sikkerhedsrådet og Generalforsamlingen, hvor man kunne forestille sig, at Generalforsamlingen på visse områder kunne gives besluttende magt. Det er et ømtåligt spørgsmål, men det ville måske gøre Generalforsamlingen mere ansvarlig.

Det er derudover i høj grad også et spørgsmål om en central placering af problemer omkring miljø, udvikling og menneskerettigheder i FN's arbejde med et større pres på medlemslandene for at få dem til at anvende FN's organer, ikke mindst Den Mellemfolkelige Domstol, hvor vi jo stadig væk ser eksempler på, at større lande har svært ved at forlige sig med tanken om at løse problemer ad Domstolens vej.

Man kunne unægtelig også overveje en særlig domstol vedrørende krigsforbrydelser, for det ville i høj grad styrke FN's troværdighed, hvis man faktisk fulgte de beslutninger op, der er truffet.

Endelig er det også helt oplagt nødvendigt at overveje EcoSocs fremtidige rolle.

Effektiviseringen er i høj grad også en del af FN's dagsorden, og vi er nødt til at sikre os, at både Sikkerhedsrådet og generalsekretærens sekretariat er i stand til at handle tilstrækkelig hurtigt og effektivt i kritiske situationer, for en gentagelse af beslutningen om de sikre områder i Bosnien, hvor det ikke var FN's skyld at det gik galt, men i højere grad Sikkerhedsrådets, og af forløbet i Rwanda er ikke noget, vi ønsker os.

Og det drejer sig om en bedre beredskabsgang og om bedre beredskabsordninger, og det drejer sig om early warning-systemer, hvor Danmark jo heldigvis på en række områder er gået foran, både med hensyn til humanitært beredskab, med hensyn til en udrykningsstyrke og med hensyn til at tilmelde sig FN's humanitære afdeling.

Effektivitetsmæssigt drejer det sig endelig om at trimme nogle af FN-systemerne, sådan at vi sikrer os, at der ikke sker overlapninger og imperiebygning og forskydninger af målsætninger.

Til sidst må man jo sige om finansieringen, at det er på tide at få gjort op med restancerne og få sikret, at en rimelig byrdefordeling slår igenem, og her kunne man måske overveje, om det ikke var på tide at indrømme USA det loft på 20 pct., som man har snakket så meget om, og hvorved USA jo samtidig ville mærke, at det til gengæld ville betyde nogle begrænsninger af USA's fordele.

Og vi må sikre, at når Sikkerhedsrådet træffer beslutninger, er en medfinansiering obligatorisk. Der bør ikke være gratister ved globale løsninger.

Endelig er det nødvendigt at sikre en medfinansiering af miljø- og udviklingsprogrammerne. Det er uholdbart, at man gentagne gange i udviklingssammenhænge kan vedtage f.eks. et BNI-mål for landene på 0,7 pct., uden at ret mange lande følger det op, lige så vel som det er uacceptabelt, at så få lande fulgte vedtagelserne i Rio op.

Og så vil jeg slutte med at sige, at for at sikre, at FN's muligheder udnyttes, er organisationens forankring i den folkelige deltagelse afgørende, og det vil sige, at regeringernes samarbejde er nødvendigt, men ikke nok; vi er nødt til også at styrke både den parlamentariske side og NGO-siden.

Men som en enkelt ting til sidst kunne jeg måske nævne, at Folketingets medlemmer også burde tage mere aktivt del i den organisation, der hedder Parliamentarians' Global Action, og dermed kan jeg understrege, at en FN-baseret parlamentarikerorganisation også har vores fulde støtte.

Annette Just (FP):

Jeg vil starte med at takke SF for at have taget initiativ til denne forespørgsel, og jeg tror, det er meget væsentligt, at vi mindst én gang om året får talt ud om, hvad vi mener om FN, og hvordan vi egentlig tænker os at organisationen skal forenkles, for jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at det ellers bliver en stor, tung kolos, som ikke rigtig har noget fast ståsted – hvilket den ser ud til både set udefra, og når man arbejder i den.

Og jeg vil også takke ministeren for hans besvarelse, hvor han så grundigt gennemgik, hvad der rent faktisk bliver gjort, og hvad man forsøger at gøre, for jeg er hundrede procent enig i, at der selvfølgelig skal ske en demokratisering, og at der er behov for en reformering af hele FN-systemet.